

Tanečník s tanečnicí postaví se před muzikou, on jí chytne levou a ona jej pravou rukou vúpoly. Potom zazpívá tanečník slohu nebo dvě písně, hudba ji zahraje, a pár se otočí na téměř místě vpravo vlevo a zas vpravo; pak zpívá zase ona, a hudba i tanec se opakuje. Píseň mívá i jiné slohy improvisované. Jinou „Sedláckou“ v. „Lid a národ“ II. 190.

Má milá oraľa
černýma voľama:
hogča*) voľky, k sobě voľky,
tak na ně voľala.

Lístiček z javora
spadl ně do dvora,
nebudu sa, milý, vdávat,
až bude vůla má.

Má milá byla bys
červená jako rys,
dyby za tebu nechodil
mynářský tovaryš.

Lístiček z osyky
spadl ně do vyky,
nebudu sa, milá, žénit,
až budu veliký.

502.

Káčer.**)

Rychle.

Z Velké.

Do má že-nu, nech dr-ží, nech drží, a do ne-má
vy-dr-ží vy-dr-ží.

503.

Z Líšně.

Po-sví-ce-ní chrámo Pá - ně, po-sví-ce-ní
chrámo Pá - ně je-nom jedná za rok má-me.

Posvícení chrámo Páně
jenom jedná za rok máme.

Chrámo Páně posvícení
to je naše potěšení.

*) = v pravo.

**) Srovn. „Lid a národ“ II. 191.